

Една стара легенда разказва, че когато Бог създавал света, Го придружавали пет ангели - най-важните духове, концентриращи в себе си всички аспекти на света, обхващащи цялата сфера на човешката дейност и дела и представящи ги пред Бог. Когато Бог изрекъл словото, се появила вселената, неописуема в своята красота. Пред тази смайваща гледка всеки ангел, изпълнен с удивление, реагира по различен начин, задавайки на Бог различен въпрос.

Първият задал въпроса: По какъв начин създаде този свят? Този въпрос на ангела отразява духа на една определена техническа нагласа и така се молят хората, които Бог призовава към научна дейност или към занимания в света на техниката.

Вторият попитал: Колко струва всичко това? Този въпрос си задават всички, които по Божия призив се занимават с търговия, стопанство, икономика, промишленост.

Третият се поинтересувал: Как мога да ти помогна? Той не пита как е създаден светът, нито колко струва това, а се интересува как може да помогне на Бог. В този дух се молят всички хора с обществени професии, ангажирани с това да помогнат на другите в техните страдания, в техните материални, интелектуални или духовни нужди.

Четвъртият задал краткия въпрос: Защо? В духа на този ангел се молят всички хора, които имат склонност към философия или богословие.

И накрая петият ангел, който си замълчал. Неговата позиция изглежда странна. Той не питал как е създаден светът, нито колко струва сътвореното, не питал как да помогне на Създателя, нито за причината за сътворението. Този ангел не задавал никакви въпроси, нито търсел никакви отговори. Това е духът на проslавата, на вглеждането в красотата на Твореца - това е духът на обожанието. В този дух се молят всички онези, които Бог води по пътя на съзерцанието.

Именно за хората с такава нагласа става дума тук. За да ви помогнем да си отговорите на въпроса „Това има ли нещо общо с мен?“, по-надолу ви предлагаме размишленията на един наш брат свещеник с голям опит в работата с миряните, които са членове на един от най-старите съзерцателни ордени в Католическата църква - ордена на босоногите кармити или накратко Кармилския орден.

Мнозина се питат: „Защо изобщо трябва да се интересувам от различните ордени и други общности в Църквата? Не може ли да си ходя на църква, без да поемам допълнителни ангажименти?“

За онези, които наистина искат да напредват по пътя си към Бог (а това е необходимо, за да не угасне вярата ни), пътят никак не е лек и всички светци подчертават необхо-

димостта от водачи по този път, както и от братя и сестри, които да ни придружават и с които да споделяме преодоляването на трудностите по пътя.

Преди всичко самата Католическа църква е една огромна общност на вярващи католици, но както ни подсказва и самата легенда, Бог е създал хората с различни наклонности. И най-пълната ни реализация като християни е, когато намерим мястото си в такава общност в самата Църква, която в най-пълна степен отговаря на това, което Бог е заложил в нас като нагласа и възможности. И да напредваме заедно с братята и сестрите в тази малка общност по пътя към Бог. Именно по тази причина съществуват в Католическата църква толкова много и различни по структура и характеристики формации - ордени, конгрегации, общества, движения и т.н.

Надяваме се, че с настоящия материал, както и с тези, които ще ви предложим по-нататък, ще ви бъдем полезни и ще ви помогнем да опознаете поне отчасти красотата на Кармилския орден (както го наричат „мястото за влюбените в Бог души“) и да направите своя избор на мястото ви вътре в Църквата. А Бог ще ви помогне в останалото, стига да Го помолите от все сърце.

* * *

Целта на тази статия е да даде отговор на въпроса кои са принципите за разпознаване на призиването към Мирския орден на босоногите кармити. Кой е призван да бъде мирски кармит и как да направим разграничението между този, който е призван, и този, който не е? Хората не напускат ордена, защото са лоши. Да бъдеш член на ордена е призвание и това, от което се нуждаем всички ние, е то да бъде ясно дефинирано. Иначе в ордена както братята и сестрите, така и мирските кармити губят пътя си и обръкват своята идентичност.

Бих искал да опиша члена на Мирския орден на нашата Господарка от планината Кармил и света Тереза на Исус като практикуващ член на Католическата църква, който под защитата на блажената Дева Мария от планината Кармил и вдъхновяван от света Тереза на Исус и свети Йоан Кръстни поема ангажимент към ордена да търси лицето на Бог заради Църквата и света.

Бих отбелязал в това описание шест различни елемента, които, взети заедно, са елементите, карачи хората да се приближат към ордена и да търсят идентификация с него по един по-официален начин.

Практикуващ член на Католическата църква

„Практикуващ член на Католическата църква“. Под това разбирам римокатолик, несвързан с латинския обред, но във връзка с общността под ръководството на епископа на Рим, папата. По-голямата част от римокатолиците принадлежат към латинския обред. В Римокатолическата църква има и други обреди: маронити, малабарци, мелкити, копти и т.н. Във всяка от тези общности има общности на мирския Кармил. Общността на мирския Кармил в Ливан принадлежи към маронитския об-

ред. Думата „практикуващ“ дефинира елемент от човека, който може да бъде член на мирския Кармил. Като лакмусов тест за „практикуващ“ католическата вяра аз предлагам цялостното участие в Евхаристията с ясно съзнание. Евхаристията е връхът на католическата вяра и идентичност, мястото на среща между небето и земята. И така, ако някой е свободен да участва в тази върховна среща, то и участието му в срещи на по-ниски нива е позволено.

В миналото в много случаи това е било доста просто за определяне. Тогава хората, които са идвали в мирския Кармил, идвали от енориите, където присъствали монасите или чрез контакт с монасите, или монахините, които ги препоръчвали на мирския Кармил. Днес не е така, нещата

в мирския Кармил именно поради преданост към Мария, нарамника и броеницата, но които нямат призвание да бъдат членове на мирския орден.

Конкретният аспект по отношение на Блажената Дева Мария, който трябва да присъства във всеки човек, призван към Кармила, е склонността „да размишлява в сърцето“ - по израза на Евангелието на свети Лука, който го употребява два пъти, за да опише отношението на Мария към нейния Син. Да, всички други аспекти на Марииния живот и предаността към тях могат да присъстват - преданост към нарамника, броеницата и други неща. Те обаче са вторични в този аспект на преданост към Мария. За нас Мария е модел на молитва и размишление. Интересът да се учиш на

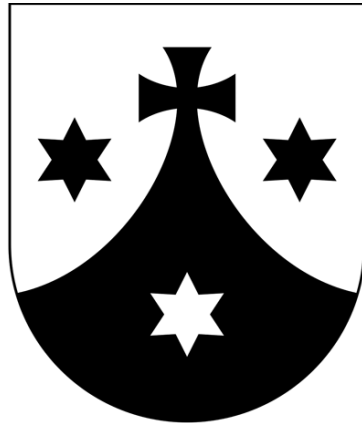
Блажената Дева Мария от планината Кармил и вдъхновяван от света Тереза на Исус и свети Йоан Кръстни...“

Тук имаме третия елемент. Споменавам и двамата - света Тереза на Исус и свети Йоан Кръстни, включвам още света Тереза на Младенеца Исус, света Елисавета на Пресветата Троица и света Тереза Бенедикта Кръстна (Едит Щайн), които могат също да бъдат присъединени, но света Тереза на Исус и свети Йоан Кръстни остават в центъра на този раздел. Отбелязвайки всички тези велики хора на кармилската традиция, подчертавам важността на света Тереза на Исус, към която според нашата традиция се отнасяме като към наша света майка. Причината е, че тя е единствената, на която е била дадена харизмата. В

Печатът на Кармила

„Пламнах от ревност за Господа, Бога Саваота“

(3 Цар. 19, 14)

невинаги са ясни. Именно тук духовният асистент може да бъде много полезен на Съвета на общността на мирския Кармил при проучването на кандидатите. Например онези, които не са членове на Католическата църква, но се интересуват от кармилската духовност, са добре дошли да участват по какъвто и да е начин и общността би могла да ги покани, но те не могат да бъдат членове на мирския орден.

Това е първият елемент от идентичността на члена на мирския орден - лице, което участва в живота на Католическата църква. Разбира се, има и още нещо, защото милиони участват в живота на Католическата църква, но нямат интерес към Кармила.

Под защитата на нашата Господарка от планината Кармил

Стигаме до втория елемент - „Под защитата на нашата Господарка от планината Кармил“. Не става дума само за някаква привързаност към Дева Мария. Има много християни, които са силно привързани към нея и имат твърде силно развит Мариин характер на своя християнски живот. Има и много православни християни и такива от Англиканската църква, които са силно Мариини. Има и много католици, които носят нарамника на блажената Дева от планината Кармил с искрено посвещение на Мария, но които не са призвани да бъдат мирски кармити. Има и хора, които идват

размишление и склонността към него е фундаментална характеристика на всеки член на мирския орден на босоногите кармити. Това е може би най-основното.

Често срещан случай в опита на много групи е човек (поякога и свещеник некармит), предан на Мария, бил на много поклонничества до Мариини светилища по света, запознат с много от явленията и посланията на Мария, истински авторитет в настоящите Мариини движения, да се приближи до мирския орден на босоногите кармити, за да стане негов член. Много често тези хора нямат и най-малка склонност да размишляват в сърцето си. Те желаят бързо да станат „учители“ на общността по отношение на Блажената Майка и въвеждат един изцяло некармилски вид Мариин интерес в общността. Има други групи и движения на Мария, които биха могли да станат дом за такъв човек, но сред тях не е Мирският орден на босоногите кармити. В допълнение към казаното, вътре в Терезианското кармилско семейство има място за хора, чиято основна мотивация е предаността към нарамника и към нашата Господарка от планината Кармил. Те са добре приети в Братството на кафявия нарамник или в Братството на Блажената Дева Мария от планината Кармил.

За един член на мирския орден на босоногите кармити Мария е пример за съзерцателно отношение и разположение. Тя привлича кармити по един съзерцателния път на разбиране на живота на мистичното тяло на нейния Син - Църквата. Именно тя е, която завежда хората в Кармила. И в програмата за формация, която влизащият в Кармила получава, трябва да бъде развиган именно този аспект в човека.

Вдъхновен от света Тереза на Исус и свети Йоан Кръстни

„Членът на Мирския орден на нашата Господарка от планината Кармил и света Тереза на Исус е практикуващ член на Римокатолическата църква, който под закрилата на

много части на света ние сме наричани терезиански кармити. Свети Йоан Кръстни беще истински творчески сътрудник на нашата света майка в духовното и юридическото повторно основаване на Кармила по този нов харизматичен път. Така че той е наричан наш свят баща. Трудно ми е да си представя един боскармит от който и да е клон, който да не е привлечен от единия, ако не и от двамата - от техните истории, личности и най-вече от техните произведения.

Произведенията на света Тереза на Исус са израз на харизмата на босоногите кармити. Духовността на босоногите има много добра интелектуална основа. В нея има включена доктрина. Думата доктрина идва от латинската дума *docere* - „уча“. Всеки, който желае да бъде босоног кармит, трябва да е човек, който иска да се учи от учителите на Кармила, където има трима доктори на Универсалната църква - Тереза на Исус, Йоан Кръстни и Тереза от Лизьо.

Ако в общността дойде човек с голяма любов към благословената майка, желаещ да носи нарамника в чест на Мария като знак, че се посвещава да ѝ служи, моли се много, но няма интерес да чете и изучава духовността на терезианския кармил, за мен това е добър човек, който може да принадлежи на Братството на кафявия нарамник, но определено няма призвание към Мирския орден на босоногите кармити.

Формацията в Терезианския Кармил има академичен аспект. Тя предполага една интелектуална основа на духовността и идентичността на онзи, който е призван в ордена. Както монасите и монахините, така и мирският кармит представлява ордена. Кармитът, който няма интерес към изучаване и задълбочаване на своята идентичност чрез молитва и учение, губи идентичност и не може повече да представлява ордена, нито може да говори за него; от казаното от такъв човек става ясно, че той не е стигнал подалеч от наученото по време

ИСТИНА
VERITAS

Брой 11 (1528)
ноември 2017 г.

на формацията си.

Тази интелектуална основа е началото на едно отношение на отвореност към учене. То води до по-дълбок интерес към Светото писание, богословието и документите на Църквата. Традицията на духовното четиво - Lectio Divina, и времето за учене са интелектуалният гръбнак на духовния живот. Добрата формация зависи от добрата информация. Когато информацията е лоша или отсъства, или е некоректна, формацията спира или е закърняла и води до объркване у мирския кармит. И ако този кармит по някакъв обрат на съдбата стане администратор в дадена общност на мирския Кармит, общността страда. Това се случва при монасите и монахините, но също и при членовете на мирския Кармит.

Тази академична или интелектуална основа е много важна и е жалко, че в много от групите на мирския орден тя липсва. Въпросът не е в това „да си интелектуалец“, за да бъдеш член на мирския Кармит, а да бъдеш интелигентен в преследването на истината за Бог, за себе си, в молитвата, ордена и Църквата. Послушанието отдавна се свързва с ученолюбието и с добродетелта на вярата. Послушание означава отвореност да слушаш (ob + audire от латински) - това е нагласата на човека да преминава отвъд онова, което знае. Образование също идва от латински (ex + discere - да премина отвъд). Света Тереза на Исус описва човека от третото жилище (според книгата й „Вътрешният замък“ - б. пр.) като почти закован и неспособен да се движи. Една от характеристиките на такива хора, постоянно пребиваващи в третото жилище, е, че искат да учат всеки друг, че знаят всичко, а в действителност не са смирени и образовани, защото са затворени и неспособни да се учат.

Ангажимент към ордена

Четвъртият елемент от описанието е „който поема ангажимент към ордена“. Има много ангажирани католици, които са предани на Мария и са дори експерти по света Тереза на Исус, свети Йоан Кръстни или други наши светци, но нямат призвание към мирския орден. Тези хора може да са съзерцателни или дори да са отшелници, които прекарват часове в молитва и изучаване всеки ден, но нямат призвание да бъдат кармити. Кой е елементът, който различава тези хора от онези, призвани да следват Исус по-отблизо като мирски кармити? Това не е нито духовността, нито изучаването, нито предаността към Мария. Казано просто, мирският кармит е с нагласата да се ангажира с ордена и с Църквата. Това ангажиране във вид на обещание е едно църковно събитие и събитие за ордена, както и събитие в живота на този, който дава това обещание. В известен смисъл, помнейки винаги в личен план семейството, работата и отговорностите, присъстващи в неговия/нейния

живот, човекът, който ангажира така себе си, може да се характеризира като кармит.

Както казах, това е едно събитие за Църквата и събитие за ордена. По тази причина Църквата и орденът имат решаващата дума заедно с кандидата при приемането и одобряването на ангажимента на лицето. По същата причина Църквата и орденът задават условията и определят изискванията за съдържанието на обещанията. Човекът може да желае да се ангажира за някои неща - всекидневна медитация или божествено служение, например. Но Църквата чрез ордена установява основните и по-широки граници в разбирането в съответствие с този ангажимент.

Мирският кармит принадлежи на Кармила. Но Кармитът не принадлежи на мирския кармит. Това, което имам предвид, е, че това е нова идентичност, развита от кръщелната идентичност, която става необходимата отправна точка. Както Църквата е отправна точка за кръстения човек (кръстеният човек принадлежи на Църквата), така и Кармитът става отправна точка за мирския кармит. Колкото повече католик става човек, толкова повече той разпознава католицизма на Църквата. Колкото повече кармит става човек, толкова повече той разпознава католицизма на Кармила като такъв. В действителност човекът, който се ангажира с Кармила в мирския орден, открива, че Кармитът става съществен за неговата/нейната идентичност като католик.

Така е, защото обещанията са средство, чрез които човек става член на Мирския орден, където формацията за тези обещания е много важна - формация и продължаваща формация.

Важен аспект на това ангажиране е ангажирането към общността. Човекът, който желае да бъде член на Мирския орден на босоногите кармити, трябва да бъде способен да създава общност, да бъде част от група, която е посветена на обща цел, да се интересува от другите членове, да подкрепя следването на живот в молитва и да бъде в състояние да приема подкрепа от другите. Това се отнася дори за онези хора, които по различни причини не могат да вземат дейно участие в живота на общността. При формирането на бъдещето на общността тази социална характеристика трябва да се развива. Има много хора, които са интровертни (т.е. обърнати към себе си) и тихи, но които все пак са доста общителни и в състояние да формират общности. И има също много хора, които са екстровеертни (т.е. обърнати към другите) и в същото време не са в състояние да формират общност.

По този въпрос е необходимо да се използва здрав разум. Отговорете си на въпроса - с какво този човек ще помогне на общността да просъществува десет години?

ИСТИНА
VERITAS

Брой 11 (1528)
ноември 2017 г.

Съществува също въпросът за хората, които принадлежат на други движения - например неокатекумената, фоколариите, марииното движение на свещениците, харизматичното обновление. Ако включването на тези хора в други движения не се смесва с ангажмента им в Кармила и ако този човек не вкарва елементи, които са несъвместими с духовността на общността на мирския орден на босоногите кармилити, тогава, общо взето, няма проблем. Проблемите започват, когато този човек отвлеча вниманието на общността от нейното собствено предназначение и стил на духовен живот. Понякога има хора, които са толкова объркани, че идват в Кармила и говорят за нашата Господарка от Меджугорие, а отиват в Меджугорие и говорят за Терезианската молитва.

Най-важното е, че човек трябва да избере мирския орден и това ангажиране трябва да бъде за него по-важно от ангажирането му с други движения и групи. Това ангажиране към Църквата чрез Кармила е едновременно и съдържание, и предназначение. То се изразява в последните два елемента на моето описание на това какъв е мирският кармилит.

Да търси лицето на Бог

Петият елемент на описанието е „да търси лицето на Бог“. Този елемент изразява съдържанието на обещанията. Бих могъл да перифразирам този елемент по различни начини: „да се моли“, „да размишлява“, „да живее духовен живот“. Избрах този израз, защото е библейски и изразява природата на съзерцанието - изпълненото с възхищение наблюдаване на Божието слово и дело, за да Го познаем, обичаме и да Му служим.

ИСТИНА
VERITAS

Брой 11 (1528)
ноември 2017 г.

Съзерцателният аспект на живота в Кармил се фокусира върху Бог, признавайки съзерцанието като дар, а не като придобивка, която е резултат от посвещаването на достатъчно време на него. Това е ангажиране с личната святост. Членът на Мирския орден на босоногите кармити иска да види Бог, иска да познае Бог и признава, че сега молитвата и размишленията имат важна роля. Обещанията са ангажиране с един нов начин на живот, при който „верността към Исус Христос“ бележи човека и начина, по който този човек живее. Личният живот на члена на Мирския орден на босоногите кармити става съзерцателен. Стилът на живот се променя с израстването в добродетелите, които придружават израстването в духа. Невъзможно е да живееш в молитва, размишление и учение, а да не се променяш. Този нов начин на живот усъвършенства цялата останала част от живота. По-голямата част от членовете на мирския орден, които са жени, които имат семейства, откриват, че ангажирането им с живота на Мирския орден на босоногите кармити обогатява техните ангажименти към съпруга/съпругата и семейството. Мъжете и жените, членове на Мирския орден, които работят, откриват нов морален ангажимент за справедливост на работното място. Тези, които са сами, вдовци или разделени, откриват в своя ангажимент към святост източник на благодат и сила, за да живеят живота си с всеотдайност и цел. Това е пряк резултат от търсенето на Божието лице.

Молитвата ли е същността на Кармила? Много пъти съм чувал да се твърди това. Никога не съм сигурен как точно да отговоря. Не защото не зная какво е молитвата или колко важна е тя за един кармит, а защото никога не зная какво иска да каже говорещият или пишещият с това твърдение. Ако лицето под молитва има предвид личната святост и следването на истинската духовност, в която се признава превъзходството на Бог и Божията воля за човешкото семейство, тогава да, аз съм съгласен. Но ако лицето има предвид, че аз, бидейки кармит, изпълнявам моето цялостно задължение като такъв, оставайки верен на своята молитва и няма нищо друго, което да съм длъжен да върша, тогава не, не съм съгласен. Личната святост не е същото като личното следване на светостта. За кръстения член на Църквата светостта винаги е църковна и никога центрирана в самия него. Никога не съм съдия на собствената си святост. (Nemo iudex in causa suo)

Аз съм осветен чрез практикуването на добродетелите, които са пряк резултат от изпълнения с молитва живот, търсейки Божията воля в моя живот. Това е тайната на кар-

милита - молитвата не ни прави свети. Молитвата е съществен елемент на християнската (кармилската) святост, защото тя е многократно повтарящият се контакт с Бог - необходим, за да останем верни на Бог. Този контакт позволява на Бог да върши Своята воля в моя живот, която после показва на целия свят Божието присъствие и доброта. Без този контакт в молитвата аз не мога да позная Бог и Бог не може да бъде познат от другите.

Да търсиш лицето на Бог, изисква невероятно голяма дисциплина в класическия и първоначалния смисъл на думата disciple (ученик от англ. - б. пр.), който учи. Аз трябва да открия, че съм винаги ученик. Никога няма да стана учител. Винаги съм изненадан от това, което Бог върши в света. Бог винаги си остава една мистерия, една тайна. Винаги ме интересуват следите, оставени от Бог. Откривам ги в събитията от живота, при човека, който е сам, овдовял, женен, в семейството, в работата и при пенсионираните. Но те са ясно разпознаваеми само чрез молитвата, усещани са от сърцето. Призивът към святост е изгарящ копнеж в сърцето и ума на онзи, който е призван в Мирския орден. Това е ангажимент, който мирският кармит трябва да поеме. Мирският кармит е характеризирани като молещ се, намиращ в молитвата дом и идентичност. Тази молитва, това следване на светостта, тази среща с Бог правят мирският кармит все повече част от Църквата. И колкото по-ангажиран е като член на Църквата, толкова повече животът му на мирски кармит става по-църковен. Колкото повече израства молитвеният живот на човека, толкова повече плодове дава той в личния и в църковния живот на човека чрез израстването в добродетелите и апостолата.

ЗАРАДИ ЦЪРКВАТА И СВЕТА

Това ме води до шестия елемент на описанието - „заради Църквата и света“. Това е най-новото разбиране за мястото на мирския кармит в ордена и в Църквата, резултат от развитието на теологията на Църквата за ролята на миряните в нея и прилагането й към ордена. Започвайки от документа на II ватикански събор „За апостолата на миряните“ (Apostolicam actuositatem) и неговото осъществяване със Синода за миряните през 1986 г., със следсинодалните насърчения на свети Йоан-Павел II *Christi fideles Laici* (1988) и *Vita Consecrata* (1996), Църквата постоянно подчертава необходимостта от по-нататъшно ангажиране на миряните за нейните нужди и за нуждите на света. Света Тереза на Исус има убеждението, че единственото доказателство

за молитвата е израстването в добродетелите и че необходимият плод от молитвения живот е раждането на добри дела.

От време на време чувам мирски кармити да казват: „Единственият апостолат на мирския кармит е молитвата“. Думата, която прави това изречение невярно, е „единственият“. Изпълненото с молитва и послушание отношение към документите на Църквата помага да стане ясно, че ролята на миряните в Църквата е променена. Правилото за живот говори за необходимостта всеки мирски кармит да има индивидуален апостолат. Документът „За апостолата на миряните“ подчертава важността на груповия апостолат в сдруженията на Църквата; Мирският орден на босоногите кармити е едно сдружение в Църквата. Много членове на Мирския орден на босоногите кармити мислят, когато чуят да се споменава за групов апостолат, че цялата общност трябва да бъде включена в нещо, което да заема часове наред всеки ден. Това въобще няма нищо общо с груповия апостолат. Параграф 30 от *Christifideles Laici* дава основните принципи на църковността за сдруженията и посочва плодовете от следването на тези принципи. Първият посочен плод е подновеното желание за молитва, размишление, съзерцание и сакраментален живот (т.е. живот с участие в тайнствата). Това са нещата, точно отговарящи на пътеката на Кармила. Колко много хора има, които искат да знаят какво

могат да ни кажат нашите кармилски доктори на Църквата! Ако всеки кармит се посвети на това да разпространява посланието на Кармила, колко много хора не биха били объркани в своя духовен живот! Влезте във всяка голяма книжарница и вижте каква безсмислица е изредена в раздела „Мистицизъм“!

Всяка общност е длъжна да отговори като общност на въпроса - какво можем да направим ние, за да споделим с другите онова, което сме получили от принадлежността си към Кармила? Като кармити можем да помогнем да се изчисти бъркотията, като направим да бъде познато онова, което знаем. Това не е възможност, а отговорност. Да бъдеш кармит не е привилегия, а отговорност - едновременно лична и към Църквата.

Както казах в началото, не е един елементът, който отличава човека, призван в Кармила като член на Мирския орден. Разграничаването на призванието идва от комбинацията на всички елементи.

Статията е основана на откъс от книгата на отец Aloysius Deeney, OCD, „Welcome to the Secular Order of Discalced Carmelites“, ICS Publications, Institute of Carmelite Studies, Washington, D.C., 2009.

Aloysius Deeney, OCD, сега служи като генерален делегат на Мирския орден на босоногите кармити (OCDS - съкращение от пълното латинско название на ордена). Роден е през 1948 г. във Филаделфия и е ръкоположен през 1974 г. Продължава изучаването на кармилската духовност в Авила, Испания (родния град на света Тереза на Исус, известна повече като Тереза Авилска). В периода 1990-1998 г. служи като провинциал на ордена в провинция Оклахома. Той е главният архитект при формулирането и въвеждането на конституциите на мирския орден на босоногите кармити.

**Мирски Кармит
„Света Елисавета на
Пресветата Троица“, София**

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1529)
декември 2017 г.